

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
21Гж. 5355/2017
18.07.2018. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Стојанке Вујошевић и Николе Пржића, чланова већа, у правној ствари тужилаца Д. П. и С. П., обоје из с. Б., које по пуномоћју заступа Ивица Костић, адвокат из Враћа, против тужене Б. Д. из с. Б., коју по пуномоћју заступа Зоран Савић, адвокат из Враћа, ради службености, одлучујући по жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Враћу П.бр. 4168/16 од 26.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 18.07.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Основног суда у Враћу П.бр. 4168/16 од 26.09.2017. године, тако да гласи:

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужилаца Д. П. и С. П., обоје из с. Б. којим су тражили:

- Да се утврди према туженој Б.Д. из с. Б. да тужиоци имају право сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире на кат. парцели тужене бр. 985 КО Бресница у мерама и границама:

- са југозападне стране кп.бр. 985 у ширини од 1,5 метара дуж сеоског пута до неспорног дела кп.бр. 985 до међне линије између кп.бр. 984 и 985,

- са југоисточне стране кп.бр. 985 у дужини од 28 метара почев од сеоског пута ка североисточном делу кп.бр. 985 дуж међне линије између кп.бр. 984 и 985,

- са североисточне стране кп.бр. 985 у ширини од 1,5 метара почев од међне линије између кп.бр. 984 и 985 ка неспорном делу кп.бр. 985 и

- са југоисточне стране кп.бр. 985 у дужини од 28 метара почев од североисточног дела кп.бр. 985 до сеоског пута, а ради прилаза у дубину своје кп.бр. 984 КО Бресница, те да се наложи туженој да са описане путне трасе уклони све засаде (живу ограду) и омогући тужиоцима несметано вршење описаног права сезонске службености пролаза;

- Да се утврди према тужиоцима Д. П. и С. П., обоје из с. Б. да тужена Б. Д. из с. Б. има право сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире на кат. парцели тужилаца бр. 984 КО Бресница у мерама и границама и то:

- са југозападне стране кп.бр. 984 у ширини од 1,5 метара дуж сеоског пута до неспорног дела кп.бр. 984 до међне линије између кп.бр. 984 и 985,
- са северозападне стране кп.бр. 984 у дужини од 28 метара, почев од сеоског пута ка североисточном делу кп.бр. 984 дуж међне линије између кп.бр. 984 и 985,
- са североисточне стране кп.бр. 984 у ширини од 1,5 метара, почев од међне линије између кп.бр. 984 и 985 ка неспорном делу кп.бр. 984 и
- са северозападне стране кп.бр. 984 у дужини од 28 метара почев од североисточног дела кп.бр. 984 до сеоског пута, а ради прилаза у дубину своје кп.бр. 985 КО Бресница;

- Да се утврди према туженој Б. Д. из с. Б. да нема право нити сталне нити сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире преко кат. парцеле тужилаца Д. П. и С. П., обоје из с. Б., бр. 984 КО Бресница у мерама и границама и то:

- са југозападне стране кп.бр. 984 у ширини од 3,55 метара дуж сеоског пута до неспорног дела кп.бр. 984 до договорене путне трасе између кп.бр. 984 и 985,
- са северозападне стране кп.бр. 984 у дужини од 25,17 метара у два прелома и то први у дужини од 18,32 метара и други у дужини од 6,85 метара почев од сеоског пута ка североисточном делу кп.бр. 984 дуж договорене путне трасе између кп.бр. 984 и 985
- са северозападне стране кп.бр. 984 у дужини од 25,53 метара у седам прелома и то први прелом у дужини од 2,61 метара, други прелом у дужини од 3,23 метара, трећи прелом у дужини од 9,56 метара, четврти прелом у дужини од 0,67 метара, пети прелом у дужини од 0,88 метара, почев од договорене путне трасе између кп.бр. 984 и 985 са североисточног дела кп.бр. 984 до сеоског пута, а ради прилаза у дубину своје кп.бр. 985 КО Бресница, односно изван путне трасе описане у другом ставу изреке пресуде, те да се наложи туженој да престане са вршењем овог права у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 316.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке утврђено је према туженој да тужиоци имају право сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире на кат. парцели тужене бр. 985 КО Бресница у мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке пресуде, па је наложено туженој да са описане путне трасе уклони све засаде (живу ограду) и омогући тужиоцима несметано вршење описаног права сезонске службености пролаза. Ставом другим изреке, утврђено је према тужиоцима да тужена има право сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире на кат. парцели тужилаца бр. 984 КО Бресница, у мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке пресуде, а ради прилаза у дубину своје кат. парцеле бр. 985 КО Бресница. Ставом трећим изреке, утврђено је према туженој да нема право нити сталне нити сезонске службености пролаза пешице, колима, трактором и камионом, путном трасом која се простире преко кат. парцеле тужилаца бр. 984 КО Бресница, у

мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке пресуде и то почев од договорене путне трасе између кп.бр. 984 и 985 са североисточног дела кп.бр. 984 до сеоског пута, а ради прилаза у дубину своје кп.бр. 985 КО Бресница, односно изван путне трасе описане у другом ставу изреке пресуде, па је наложено туженој да престане са вршењем овог права у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 412.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде тужена је преко свог пуномоћника благовремено изјавили жалбу побијајући је у целости, из свих законом приписаних разлога, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и тужбени захтев тужилаца одбије као неоснован. Трошкове жалбеног поступка је тражила.

Тужиоци су, преко свог пуномоћника, дали одговор на жалбу у коме су оспорили основаност жалбених навода, са предлогом да се жалба тужене одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди. Трошкове другостепеног поступка, на име састава одговора на жалбу су тражили у износу од 33.750,00 динара и на име таксе за одговор на жалбу по таксној тарифи.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку Апелациони суд је нашао:

Жалба тужене је основана.

Побијана пресуда не садржи битне повреде из чл.374.ст.2.тач.1,2,3,5,7 и 9. ЗПП на које повреде овај суд води рачуна по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници на по 1/2 кп.бр. 984 КО Бресница, а тужена је власник суседне кп.бр. 985 КО Бресница. На наведеним парцелама парничне странке имају своје породичне стамбене објекте. Тужиоци су кп.бр. 984 купили од продавца Љ. С. по закљученом уговору о купопродаји Ов. бр. 2876/84 од 25.10.1984. године, након чега је међу парничним странкама постигнут усмени споразум да свако од своје парцеле остави по 1,5 м како би изградили пут, што су и учинили па је путна траса уређена у погледу локације, мера и граница, а пут је поплочан, оивичен парапетом тек 2002. године, иако се истим пролазило дуги низ година уназад. Тужена је уз ивицу пута на својој парцели засадила живу ограду, (која постоји и сада) одмах након формирања путне трасе пре тридесетак година, а нешто касније живу ограду по ободу пута на својој кат. парцели засадили су и тужиоци и иста постоји и сада. Сви саслушани сведоци навели су у својим исказима да предметни пут постоји више од 20 година, још од времена када су парничне странке купиле своје парцеле, а пут је поплочан 2002. године и да су истим парничне странке пролазиле дуже од 20 година. На основу налаза и мишљења вештака инг. геодезије П. С., утврђено је да на терену између предметних парцела постоји бетонирани прилазни пут са ивичњацима дебљине 12 цм; исти је ширине 2,75 м у северном делу, у средишњем делу је ширине 3,10 м и у јужном делу ширине 4,50 м; већим делом пут захвата кп.бр. 984 у површини од 67 м², а мањим делом захвата кп.бр. 985 у површини од 18 м². На основу допунског налаза истог вештака утврђене су мере и границе постојећег пута и дате су мере и

границе пута чија траса би се простирала на парцелама парничних странака у ситуацији када би за његову изградњу парничне странке одвојиле по 1,5 метар од своје парцеле.

На основу утврђеног чињеничног стања, закључио да је тужбени захтев тужилаца основан у смислу одредбе чл. 51. и 52. Закона о основама својинскоправних односа будући да су странке постигле усмени споразум током 2002. године да свако од своје парцеле остави по 1,5 м како би изградили пут, који споразум је и реализован тако што су пут поплочали са стране и оивичили парапетом на којем стоји да је изграђен 2002. године, па пошто пут већим делом захвата парцелу тужилаца, а мањим делом захвата парцелу тужене, то је одлучено као у изреци првостепене пресуде.

Првостепени суд је из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је засновао пресуду па је одлучујући као у изреци исте погрешно применио материјално право, због чега је иста морала бити преиначена, па је одлучено као у изреци ове пресуде. Ово из следећих разлога:

Тужиоци тужбеним захтевом у овој парници траже утврђење права сезонске службености, иако чињенични наводи у тужби и предложени и изведени докази не одговарају постављеном тужбеном захтеву, већ се исти односи на измештање конституисане службености пролаза, обзиром да сезонска службеност по свом обиму представља далеко мањи терет за послужно добро и садржи овлашћење титулара тог права да преко послужног добра пролази у тачно одређено време у коме се службеност може користити. Због наведеног је Апелациони суд у Нишу у свом решењу ЗГж. 849/16 од 06.10.2016. године дао примедбе и указао на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али тужиоци ни у наставку поступка нису поступили по примедбама из наведеног решења и нису доказали основаност тужбеног захтева у смислу чл 49. ст. 2. Закона о основама својинскоправних односа. Дакле, тужиоци нису доказали да је реч о сезонској службености пролаза, ни да је предметни пут формиран 2002. године. Напротив, на основу предложених и изведених доказа, исказа саслушаних сведока и тужене утврђено је да су парничне странке дуже од 20 година пролазиле спорним путем, који су формирале по основу усменог договора након купопродаје кп. бр. 984 од стране тужилаца и уласка у посед исте, на шта указује и постојање живе ограде по ивици пута са обе стране на парцелама странака старости 20-30 година, а пут је поплочан 2002. године. Тужиоци нису доказали ни какво је било фактичко стање на терену када су купили своју парцелу, те да ли су тужиоци при куповини своје парцеле знали до где је њихова кат. парцела, а до које границе је тужена користила своју кат. парцелу, да ли се фактичко стање разликовало у односу на стање у катастру. Тужиоци нису дали јасне ни ваљане разлоге зашто су дозволили да већи део пута буде формиран преко њихове кат. парцеле и да такво стање траје све до 2011. године а првостепени суд при оцени основаности тужбеног захтева, као претходно питање није утврдио да ли је тужена држалац права стварне службености по основу државине – коришћења у обиму потребном за ту службеност, те да ли се из понашања тужилаца може закључити да су се они изричито или прећутно сагласили са тим фактичким стањем које свакако траје дуже од 20 година иако је спорни пут поплочан 2002. године а тужбу су тужиоци поднели и покренули ову парницу тек 17.06.2011. године.

Осим наведеног, првостепени суд је одлучио као у ставу два изреке побијане пресуде и утврдио према тужиоцима да тужена има право сезонске службености пролаза

у датим мерама и границама, иако тужена у том делу није поднела противтужбени захтев а првостепени суд није утврдио ни дао разлоге да ли су тужиоци у том делу тужбеног захтева активно легитимисани.

Са изнетих разлога првостепена пресуда је морала бити преиначена и одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде, применом одредбе чл. 394. ст. 1. тач. 3 и 4. ЗПП.

Због наведеног погрешна је и одлука о трошковима парничног поступка у ставу четири изреке побијане пресуде па су и у том делу основани жалбени наводи тужене. Наиме, тужиоци нису успели у спору, а пуномоћник тужене је трошкове поступка тражио и исте прецизирао по висини и структури, па је овај суд сходно чл.153 и чл.154 ЗПП сходно утврђеној вредности предмета спора, важећој Адвокатској и Таксеној тарифи, утврдио стварне и нужне трошкове тужене у овој парници и то на име заступања од стране адвоката на осам одржаних рочишта по 24.000,00 динара, на четири одложена рочишта по 12.750,00 динара, на име састава одговора на тужбу износ од 22.500,00 динара и на име таксе за жалбу, пресуду и одговор на тужбу износ од по 1.900,00 динара, као и на име трошкова жалбеног поступка – за састав жалбе 45.000,00 динара, што све укупно износи 316.200,00 динара, па је обавезао тужиоце да туженој накнади наведени износ на име трошкова поступка, све са траженом законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, па је применом одредбе чл.165 ст.2, чл. 401 ст.1 тач.3 ЗПП и чл. 277. ЗОО одлучио као у ставу два изреке пресуде.

Са изнетих разлога овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 18.07.2018. године, 21Гж. 5355/2017

**Председник већа-судија,
Марина Милановић,с.р.**

**Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице**